

δὲν ἐτελεύτησεν ἐν ἑτει 1645, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἔτους 1643. διάτι τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1643 ὑπέγραψε τὴν περὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ὀμολογίας ἐγκύλιον ἐπιστολὴν τῆς Συνόδου ἡ τὸν Θεοφάνην διαδεξάμενος Παῖσιος.

Παρ' ἐμοὶ ὑπάρχει ἀντίτυπον τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοφάνους ἐκ γαλλογραφίας χαραχθείσης ἐν ἑτει 1622 ἐν Αὐγούστῃ. Πέριξ τῆς εἰκόνος ὑπάρχει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοφάνους, κάτωθεν δὲ τὰ ἔτη. Hic legitimus, legitimae Sedis Apostolicae, Divique Iacobī Apostoli succesor; et vivifici sepulchri Dni et Salvatoris nři Jesu Christi, vigilantissimus custos: Deo in Europam directus, Ecclesiam Orientalium Catholicam Anno 1620 visitavit, restauravit, legitime ordinavit, et confirmavit. Σώζεται τοῦ Θεοφάνους Ἐγκύλιος τοῖς ἐν Πολωνίᾳ ὁρθοδόξοις Ρώσσοις, διηγρυμένη εἰς 16 κεφάλαια, καὶ γεγραμμένη ἀπὸ Μολδαβίας κατὰ τὸ 1630. Τὴν Ἐγκύλιον ταύτην θὰ τὴν ἐκδώσω ἵστως μετ' οὐ πολὺ.

εελ. 403. Ναθαναὴλ Κανόπιος ἢ Κονόπιος, Κρής, Πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως. Ἐν ἑτει 1638 ἐξήτησεν ἀδειαν παρὰ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, ἐν σίρκη ὑπάρχοντος, ἵνα μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν πρὸς αἴξησιν τῶν γνώσεών του, ὡς ὁ αὐτὸς διηγεῖται. „Απῆλθον καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτόν, λέγει, καὶ συλλαλοῦντες παρεκάλεσα αὐτὸν δοῦναι μοι ἀδειαν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ τὰ μέγιστα συνεστήσατό με τῷ λαμπροτάτῳ πρέσβει Ἀγγλίας, ἵνα οἰκονομήσῃ τὰ περὶ ἐμὲ καὶ πέμψῃ με εἰς Ἀγγλίαν“ (α). Ό ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἔδωκε τῷ Κανοπίῳ συστατικὰς ἐπιστολὰς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κανταβριγίας Laud. Ο Κανόπιος λαβὼν τὰς ἐπιστολὰς μετέβη εἰς Κανταβριγίαν, ὃπου ὑπεδέξατο αὐτὸν φιλοφρόνως ὁ ἀρχιεπίσκοπος Laud. Δοὺς δ' αὐτῷ συνδρομὴν γενναίαν ἐστειλεν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Οξωνίᾳ Φρον-

(α) Hottingeri Analecta historico-theologica εελ. 564. 1652.